

EL CONFINAMENT I LA DESESCALADA A L'EDUCACIÓ.

Manel Pulido,
Docent de Secundària
Secretari General
Federació
Educació CCOO

Poc podíem imaginar quan començava el mes de març que la vida ens faria un gir com el què ens ha donat. Quan ho pensem, som conscients de la fragilitat de les nostres vides. Que en un segon, tot ens pot canviar: una malaltia, una ruptura sentimental, el naixement d'una filla, la pèrdua d'un ésser estimat. Però mai havíem pensat en una pandèmia global. Tant se val que des del mes de gener estiguéssim veient que a la Xina havien confinat una província sencera o que al nord d'Itàlia, a finals de febrer comencessin a tenir greus problemes sanitaris. Ho vàiem massa lluny, i ens va semblar exagerat quan els organitzadors del Mobile Word Congrés el van anul·lar i els diferents governs ho criticaren. No va ser fins al dijous 12 de març, quan el Conseller d'Educació va anunciar que els centres es tancarien l'endemà per quinze dies, que vam aterrar a aquest canvi de vida que ens ha tocat.

Des d'aleshores, la declaració de l'Estat d'Alarma, el confinament, les mascaretes per sortir a comprar, deixar de fer petons i abraçades, les imatges del sistema sanitari fregant i traspassant el col·lapse, els milers de morts... Però també el canvi de valors, aplaudint al personal sanitari, de la neteja, de les botigues de primera necessitat... I en el món laboral i educatiu, els acomiadaments immediats a moltes empreses, el tancament de les seues sindicals, l'agreujament de la desigualtat, la incertesa de com fer teledocència... Però també la transformació del nostre sindicat per atendre a tothom telemàticament, la reversió de molts acomiadaments a ERTOS, la negociació sindical per evitar pèrdues salarials...

Hem vist com la lluita política baixava als seus nivells més baixos, utilitzant la mort, les errades i la falta de previsió, però també grans exemples de cooperació entre institucions i entre partits polítics rivals en la recerca de solucions.

Dos mesos després d'aquest sotrac, sabem que la vida no serà igual. Com a mínim fins que les treballadores de la ciència aconseguixin una vacuna. Però sigui quan sigui aquest moment, ja no permetrem que tornin a jugar amb tot allò que ens assegura la vida. Tenim la voluntat d'una reconstrucció justa, sostenible i equilibrada que canviï els marcs estructurals i institucionals que estan en la base de l'empobriment d'una part important de la ciutadania i ha eixamplat les desigualtats socials. Hem de dibuixar un pla de reconstrucció que reforci el paper dels serveis públics per garantir el benestar social, del treball digne per construir una societat més justa i més igualitària, que vagi de la mà del feminisme i que impulsi un model productiu equilibrat i innovador al servei d'una societat que faci de la sostenibilitat i el respecte al medi ambient la nova forma de viure.

Una societat en la qual el sistema educatiu haurà de ser clau per reequilibrar les desigualtats d'origen. Un sistema educatiu que a curt termini haurà de continuar treballant de forma molt diferent de la que s'ha fet d'ençà que tenim ús de raó. Un sistema que haurà de garantir el dret a l'Educació en aquest camí cap a la nova realitat i els drets laborals de les treballadores i treballadors. Uns objectius que continuen sent els pilars de la Federació d'Educació de les CCOO de Catalunya.

